

זֶה הַסֵּדֵר הַלְמוּד לַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יַעֲבוֹר

ג'תס"ו - צמח מנהרג"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהיה מצוה רבנו יהיה תיקון רב"ל - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֵר הַלְמוּד לַיּוֹם הַזֶּה

סֵדֵר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִמִּי:

הַתּוֹרָה רַנ"ב

כְּשֵׁי אַחַדוֹת בֵּין הַצְדִּיקִים, אֵין הַצְדָּקָה מִזְקָת כִּי עַל פִּי הַטָּבֵעַ כְּשֵׁנוֹתֵנִין צְדָקָה נְחָסֵר מֵאֵתוֹ מֵהַ שְׁנֵתָן, אֲבָל עַל־יַדֵּי הָאֲחַדוֹת שְׁבִין הַצְדִּיקִים יוּכַל לְהֵן צְדָקָה וְלֹא יִחָסֵר כָּלֵל, וְכֵן עַל־יַדֵּי זֶה יְכוּלִים שְׂיִהְיֶה לְהָאָדָם מְסִירַת נַפְשׁ בְּאַמַּת, וְאַף עַל פִּי כֵן לֹא יִזִּיק לוֹ וַיִּשְׁאַר בְּחַיִּים:

הַתּוֹרָה רַנ"ג

דַּע שְׁמַעוּט שְׁנָה, הוּא מְמַעַט תְּאֵוֹת נְאוּף, כִּי יֵשׁ אֵשׁ בְּאָדָם מִתְחַלֵּת הַתּוֹלָדָה, שְׂמֵהָאֵשׁ הַזֶּה בּוֹעֲרִין בְּאָדָם כָּל הַתְּבַעְרוֹת שֶׁל כָּל הַתְּאֵוֹת, וְגַם כָּל הָאֲכִילָה וְשִׁתְּיָה שְׁנוֹתֵנִין לְהַגּוּף. הָאֵשׁ הַזֶּה הוּא מְכַלָּה וְשׂוֹרֵף הַכֵּל, וְעַל יַדֵּי מַעוּט שְׁנָה, הָאֵשׁ הַזֶּה נְחָלֵשׁ וְאֵין לוֹ כַּח לְבָעַר, אֵף שְׂמִזִּיק לְהַמַּח מַעוּט שְׁנָה, וְכֵן רַבּוּי שְׁנָה כְּשֵׁהָאָדָם מְכַרִּיחַ עֲצָמוֹ לִישׁן הַרְבֵּה גַם זֶה מְחַלִּישׁ וּמְמַעַט הָאֵשׁ הַזֶּ"ל, וְגַם זֶה מְזִיק לְהַמַּח, רַק כְּשֵׁאָדָם יִישׁן בְּמִדָּה כְּרָאוּי, אֲזִי תְּאֵוֹת הַמְּשַׁגֵּל בְּתַקְפָּה וְכִחָה, כִּי לֹא נְחָלֵשׁ הָאֵשׁ הַזֶּ"ל: [כָּל זֶה שְׂמַעְנוּ מִתּוֹךְ שִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים וְתִכֵּן פּוֹנְתוֹ בְּזֶה לֹא בְּאֵר הַיֵּטֵב, אֵף כִּפִּי מֵהַ שְׂהַבְנָתִי מְשִׁיחָתוֹ, הַפּוֹנָה שְׂאֵין מוֹעִיל שׁוּם עֲצָה לְמַעַט תְּאֵוֹת נְאוּף עַל־יַדֵּי אֵיזָה תְּחַבּוּלָה, כִּי מְזִיק לְהַמַּח, כִּי הָיָה אֲפֹשֶׁר לְהַחֲלִישׁ הַתְּאֵוֹת עַל־יַדֵּי מַעוּט שְׁנָה אִו רַבּוּי שְׁנָה, אֲבָל שְׂנִיָּהֵם מְזִיקִים לְהַמַּח, עַל־כֵּן אֵין חֲכָמָה וְאֵין עֲצָה כְּנִגַּד זֶה, רַק

לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת גְּבוּר לְכַבֵּשׁ אֶת יְצָרוֹ, וְהוּא יַעֲזֹר לוֹ לְסַלֵּק תַּאֲוָה
זֹאת מֵאֵתוֹ:]

הַתּוֹרָה הַרְבֵּה

עֵינַיִם הֵם דְּבָרִים עֲלִיּוֹנִים וְגְבוּהִים מְאֹד, וְהֵם רוֹאִים תָּמִיד
דְּבָרִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים, וְאִם הָיָה הָאָדָם זֹכֶה לְעֵינַיִם
כְּשֵׁרִים, הָיָה יוֹדֵעַ דְּבָרִים גְּדוֹלִים רַק מִמָּה שֶׁעֵינָיו רוֹאוֹת, כִּי הֵם
רוֹאוֹת תָּמִיד, אֲךָ שְׂאִין יוֹדֵעַ מָה רוֹאָה. כְּמוֹ לְמַשָּׁל כְּשֶׁמַּעֲבִירִין
דְּבָר לְפָנֵי עֵינֵי הָאָדָם בְּהַעֲבָרָה וּבְמַהֲרָה גְּדוֹל וְאֲזִי אֵין הָאָדָם
יוֹדֵעַ מָה רָאָה, וְהֵנָּה אֲף שֶׁבְּשָׁעָה שֶׁהַעֲבִירוּ הַדְּבָר לְפָנֵי עֵינָיו,
בְּוַדַּאי רָאָה אוֹתוֹ בְּרָאִיָּה גְמוּרָה, עִם כָּל זֶה אֵין יוֹדֵעַ מָה רָאָה, כִּי
אֲף שֶׁעֵינָיו רָאוּ הַדְּבָר בְּשִׁלְמוֹת, עִם כָּל זֶה מַחְמַת הַמַּהֲרָה לֹא
הָיָה פְּנָאֵי בְּכֵדֵי שֶׁיָּבִיא הַרְאוֹת לְהַדְעַת שִׂידֵעַ מָה רָאָה, כִּי לִידֵעַ
הַדְּבָר שֶׁרָאָה זֶה תְּלוּי בַּדְעַת, וְלָזֶה צָרִיךְ קִצָּת זְמַן, שִׁישְׁתָּה קִצָּת
הַדְּבָר הַנִּרְאָה לְפָנֵי עֵינָיו, בְּכֵדֵי שֶׁיָּבִיא וְיוֹשִׁיט כַּח הַרְאוֹת לְהַדְעַת
אֶת הַדְּבָר הַנִּרְאָה, כִּדֵי שִׂידֵעַ בְּהַדְעַת מָה רָאָה, וּמַחְמַת הַמַּהֲרָה
לֹא רָאָה הַדְּבָר רַק בְּכַח הַרְאוֹת, אֲבָל לֹא הָיָה זְמַן לְהוֹשִׁיט הַדְּבָר
לְהַדְעַת, וְעַל־כֵּן אֵינּוּ יוֹדֵעַ מָה רָאָה, וְכֵן הָאָדָם רוֹאָה בְּעֵינָיו תָּמִיד
דְּבָרִים גְּדוֹלִים (תֵּינּוּ מַרְאוֹת וְחַזִּינוֹת) אֲךָ שֶׁהוּא כְּמוֹ שֶׁמַּעֲבִירִין לְפָנָיו
בְּהַעֲבָרָה בְּעֶלְמָא וּבְמַהֲרָה גְּדוֹל, עַל כֵּן אֵינּוּ יוֹדֵעַ מָה רָאָה
כַּנִּ"ל, וְהֵבִין:

הַתּוֹרָה הַרְבֵּה

כְּשֵׁהָאָדָם הוּא מֵאֲמִין בְּהַצְדִּיק בְּלִי שׁוּם דְעַת אֶפְשָׁר לוֹ לְפַל
מִתְאַמְנָה, כִּי מֵאֲמוּנָה לְבַד אֶפְשָׁר לְפַל, אֲבָל אִם

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תססח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יש לו גם דעת שמבין גם בהדעת, אזי אי אפשר לו לפל:

תורה רנ

שם אתה מסגל על הים להכניע הגלים, והסוד (תהלים פ"ט):
"בשוא גליו אתה תשבהם" (עיין זוהר נח סט. ובמק"מ שם):

תורה רנא

"כי תבא בכרם רעד" וכו' (דברים כ"ג). על פי מעשה וכו'.
שהניחה לו אמו צואה שמי שאינו יכול לסבלו לא יניחנו
להיות אצלו, ואם לאו יצטרך לעזר מהרחוקים על הקרובים אצלו
וכו'. (ויתבאר במקום אחר). כי כשאוכל יותר מצרכו זה המאכל מזיק
לו, כי כל דבר יש לו שרש שיש לו חיות מפניו, כגון הסמים יש
להם חיות ממה שהאדם לוקח אותם לרפואה, וכן המאכלים יש
להם חיות מזה שהאדם אוכל אותם ומקבל חיות מהם, מזה יש
חיות להמאכלים אבל כשאוכל יותר מצרכו אין לזה המאכל ממי
לקבל חיות, מאחר שאין האדם צריך אליו, והוא דומה כאלו
הניחו האדם לתוך כלי שבו דאי אינו מקבל חיות משם, ועל כן
המאכל מבקש לו חיות להחיות עצמו ואזי הוא מוציא החיות של
האדם ועל ידי זה הוא מזיק להאדם, ומחמת זה נצטרפין עמו
אפלו שאר המאכלים ומזיקים לו, וזה: "ואכלת כנפשך שבעד",
לא יותר. וזה: "ואל כליך לא תתן", הינו שלא תאכל יותר מצרכך
שזה דומה כנותן לתוך הכלי מאחר שאין צריך לו כנ"ל:

תורה רנב

כשיש מחלקת על האדם יכולים להטות אותו מדרך השם
יתברך ולהפילו ממדרגתו, חם ושלו, וזה שהתפאר

וְזָק נָתַן וְכֹל יַעֲבֹד

דוד המלך, עליו השלום (תהלים קי"ט): "רבים רודפי וצרי, מעדותיך לא נטיתי", שאף שהיה עליו מחלקת רבים, עם כל זה לא נטה מדרך השם יתברך:

וְתוֹרָה רַגֵּב

כְּשֶׁאָדָם מתבודד ומפרש שיהתו ויצערו לפני השם יתברך, ומתודה ומתחרט על גדל הפגמים שעשה, אזי גם השכינה בנגדו מפרשת לפניו שיהתה וצערה ומנחמת אותו, כי כל פגם ופגם שפגם בנשמתו, פגם אצלה גם כן כביכול, וזה בחינת (דברים כ"ו): "את ה' האמרת וה' האמירך" וכו'. והיא מנחמת אותו שתבקש תחבולות לתקן כל הפגמים:

סדר קצור לקושי מוהר"ן הי"ח

תורה רגב

א כשיש אחדות בין הצדיקים אין הצדקה מזקת, כי על-פי הטבע כשנותנים צדקה נחסר מאתו מה שנתן, ועל-ידי האחדות שבין הצדיקים יוכל לתת צדקה הרבה ולא יחסר כלל. וכן על-ידי זה יכולים שיהיה להאדם מסירת נפש באמת ואף-על-פי-כן לא יזיק לו כלל וישאר בחיים:

תורה רנג

א מעוט שנה הוא ממעט תאות גאוף (עין פנים):

תורה רנד

א עינים הם דברים עליונים וגבהים מאד והם רואים תמיד דברים גדולים ונוראים הינו מראות וחזיונות, ואם היה האדם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשע"ז - אמר מוהר"צ"ת זצ"ל "צדק צניי מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

זֹכָה לְעֵינַיִם כְּשָׂרִים, הִיא יוֹדֵעַ דְּבָרִים גְּדוֹלִים רַק מִמָּה שֶׁעֵינָיו רוֹאוֹת, כִּי הֵם רוֹאוֹת תָּמִיד אֶךְ שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ מַה רוֹאֶה:

תורה רנה

א כְּשֶׁאָדָם מֵאֲמִין בְּהַצְדִּיק בְּלִי שׁוֹם דַּעַת אֶפְשָׁר לוֹ לִפְלֹ מִהֶאֱמוּנָה, אֲבָל אִם יֵשׁ לוֹ גַּם דַּעַת לְהַבִּין בְּדַעַתוֹ גְּדֻלַּת הַצְדִּיק אִי אֶפְשָׁר לוֹ לִפְלֹ:

תורה רנו

א שֵׁם אֶתְּהָ מְסֻגָּל עַל הַיָּם לְהַכְנִיעַ הַגְּלִים: (אָמַר הַמַּעֲתִיק, עֵין בְּסִפְר "חַיִּי מוֹהַר"ן" שֶׁהַפְּרוֹשׁ הוּא לְכַתֵּב עַל חֲמִשׁ חֲתִיכוֹת קָלָף עַל כָּל אֶחָד תְּבַת וְרַב חֶסֶד חֲמִשׁ פְּעָמִים, וְרַב חֶסֶד עוֹלָה אֶל"ף תִּי"ו וְהַחֲמִשׁ חֲתִיכוֹת קָלָף הֵם ה"א וְנִשְׁלָם שֵׁם אֶתְּהָ, וּבְתַקְּףָ הָרוּחַ סְעָרָה וְהַתְּגַבְּרוֹת הַגְּלִים לְהַשְׁלִיךְ הַחֲמִשׁ חֲתִיכוֹת אֶל הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעָפוֹ):

תורה רנח

א כְּשֵׁיִשׁ מַחְלֶקֶת עַל הָאָדָם יְכוּלִין לְהַטּוֹת אוֹתוֹ מִדָּרֶךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּלְהַפִּילוֹ מִמִּדְּרַגָּתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, אִם לֹא אָדָם גְּדוֹל מְאֹד שְׂאִינוּ מִתִּירָא מִזֶּה, כְּמוֹ דְּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם שֶׁהַתְּפֹאֵר "רַבִּים רוֹדְפֵי וְצָרִי" וְאֶפְעַל-פִּי-כֵן "מַעֲדוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי" (תְּהִלִּים קי"ט קנז):

תורה רנט

א כְּשֶׁאָדָם מִתְּבוֹדֵד וּמְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וְצָעְרוֹ לְפָנָי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּמִתְּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל גְּדֻלַּת הַפְּגָמִים שֶׁעָשָׂה, אָז גַּם הַשְׂכִּינָה כְּנִגְדּוֹ מְפָרֶשֶׁת לְפָנָיו שִׁיחָתָהּ וְצָעְרָהּ, כִּי כָּל פְּגָם וּפְגָם שֶׁפָּגַם בְּנִשְׁמָתוֹ פָּגַם אֶצְלָהּ גַּם כֵּן כְּבִיכּוֹל, וְהִיא מְנַחֶמֶת אוֹתוֹ שֶׁתְּבַקֵּשׁ תְּחַבּוּלוֹת לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים:

סְדָרָה יְפִי מוֹהַר"צ"ת הַיְיִפוּי:

מִזֶּה וְהִנֵּה בְיוֹם רֵאשׁוֹן הַנֵּ"ל הַתְּחַלֵּתִי לְעַסֵּק בְּצָרְכֵי הַנְּסִיעָה וְלֹא

הָיוּ בְעָלֵי עֲגָלוֹת מְצוּיִים אֲזִי וְזֶה הָיָה מְנִיעָה לְהַנְסִיעָה גַם בְּתוֹ
מֵרֶת אֲדָל תִּהְיֶה שְׁהִיתָה פֶּה מֵאַנָּה מְאֹד וְלֹא הִיתָה מְרַצָּה כָּלֵל
שְׂיִסַּע לְאוֹמִין, וְהוּא זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה לֹא רָצָה לְהִתְעַקֵּשׁ עַל שׁוֹם
דְּבַר אֶךְ רָאִיתִי וְהִבְנֹתִי שְׁבָאֵמֶת רְצוֹנוֹ חֲזַק שְׂיִסַּע לְאוֹמִין וְהִלְכֹתִי
וְשִׁכַרְתִּי עֲגָלָה בְּסֹךְ מְרֻבָּה יוֹתֵר מִהָרְאוּי וְנָסַעְתִּי עִמּוֹ מִפֶּה
לְאוֹמִין וַיִּצְאֵנוּ מִפֶּה בְּיוֹם שְׁלִישִׁי בַּבֶּקֶר שְׁהִיָּה ד' אֵיִיר תִּק"ע וְהוּא
זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה כְּבָר הַתְּפִלָּל שְׁחָרִית וְשָׁתָה קֶאוֹוֶע וְאֲנִי לֹא
הִתְפַּלֵּלְתִּי עַדִּין וְהִכְרַחְתִּי לְהִתְפַּלָּל עַל הָעֲגָלָה, וַיִּשְׁבְּנוּ עִמּוֹ אֲנִי
וְהָאִישׁ שֶׁשָּׁבָא מִטְּפָלִיק וּמִשָּׁרְתוֹ, וְתִכְף שְׂיִצְא מִפֶּה הַתְּחִיל לְדַבֵּר
עִמִּי וְאָמַר שְׁטוֹב וְנָכוֹן שְׁנַסַּע מִפֶּה כִּי־אִם לֹא הָיָה נִשְׁרָף בֵּיתוֹ
וְכוּ' כַּמְבֹאֵר שְׁיַחָה זֹאת בְּמָקוֹם אַחֵר (חֵי מוֹהֲר"ן קפ"ו), וְאַחֵר כָּךְ
פָּגַעְנוּ סָמוּךְ לְלֵאדִיזִין אֶת רַבִּי מֵאִיר מִטְּפָלִיק שְׁהוּא הָיָה בְּעֵצְמוֹ
בְּאוֹמִין עַל אוֹדוֹת הַדִּירָה הַנ"ל לְקַבֵּעַ לוֹ כַּנ"ל, וְסִפֵּר לוֹ רַבִּי מֵאִיר
הַנ"ל אִיךְ הֵם מִשְׁתַּוְּקָקִים שָׁם שְׂיִבּוֹא לְשָׁם, עָנָה וְאָמַר הֲלֹא הַכֹּל
שְׁלָנוּ כִּי חַיֵּב כָּל אָדָם לֹאמֹר בְּשִׁבְלִי נִבְרָא הָעוֹלָם הֲלֹא נוֹסְעִים
כָּאֵן כּוּ' כַּמְבֹאֵר שְׁיַחָה זֹאת בְּרָמֹז בְּמָקוֹם אַחֵר (שָׁם קפ"ה), וְהַפְּלִיג
מְאֹד מְאֹד בְּדַבְרֵי צַחוֹת אֱלֹהֵי שְׂאֵמֶר אֲזִי וְאָמַר, תִּכְף שְׂיִצְא
מִבְּרִסְלָב בָּא עַל דַּעְתּוֹ דְּבַרֵי צַחוֹת אֱלֹהֵי, וְתִכְף שְׁנִתְגַּלָּה לוֹ זֹאת
נִתְבַּהֵל מְאֹד מְאֹד מִגְּדִלוֹת נִפְלְאוֹת הַנְּהַגַת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
אֶךְ לֹא רָצָה לְדַבֵּר מִזֶּה וּלְגַלּוֹת זֹאת עַד שְׁבָא כְּנֶגְדּוֹ הָאִישׁ הַנ"ל,
וְעַל יְדוֹ נִסְתַּבֵּב הַדְּבַר לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל לְדַבֵּר דְּבוּרִים אֱלֹהֵי
וְאָמַר, כָּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִנְּהִיג הָעוֹלָם וְכוּ':

מִח בְּדִרְךְ הַנְּסִיעָה הַזֹּאת לְאוֹמִין כְּשְׂיִצְא מִלְּאדִיזִין וְהָעוֹלָם לוֹוֹ
אוֹתוֹ, עָנָה וְאָמַר אַף עַל פִּי כֵּן אֵין דוֹר יְתוֹם כִּי תִנָּא אַחַד אָמַר
עֲתִידָה תוֹרָה שְׁתִּשְׁתַּכַּח מִיִּשְׂרָאֵל וְאָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשע"ב - אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שְׁלֹא תִשְׁתַּכַּח שְׁנֵאמַר כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ וְכוּ' וְאִזְ גַּלְתָּ הַסּוּד
הַנּוֹרָא הַמְרָמֹז בְּפָסוּק זֶה דִּיקָא שְׁעַל יְדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן לֹא תִשְׁתַּכַּח
הַתּוֹרָה וְכוּ' בְּנִדְפָם כָּבָר (תְּחִלַּת לְקוּטֵי מוֹהַר"ן) וְאַחַר כֵּן אָמַר עֲכָשׁוּ
יֵשׁ וְכוּ' וְעוֹד כַּמָּה דְבָרִים נוֹרָאִים זְכִיתִי לְשִׁמְעַ בְּדַרְךָ זֶה:

סְמוּךְ לְעָרֵב בָּאנוּ לְקַהֲלַת קֹדֶשׁ טַפְּלִיק וְשָׁם בָּאוּ לְקַרְאֲתוֹ רַב בְּנֵי
הָעִיר וּבִפְרֹט אַנְשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ וּבִקְשׁוּ אֹתוֹ הַרְבֵּה שְׁיִלִין שָׁם וְלֹא
רָצָה, וְאַף עַל פִּי שֶׁהִתְחִיל הַגִּישָׁם לִירֵד מִיְּדֵי עֲבָרוֹ בְּטַפְּלִיק סְמוּךְ
לְעָרֵב אֶף עַל פִּי כֵן לֹא רָצָה לְסוּר שָׁם וְנָסַע לְהִלָּן וְעָמַד לְלוֹן בְּכַפֵּר
הַסְּמוּךְ לְשָׁם וְלִשָׁם יָצְאוּ הַרְבֵּה מִבְּנֵי הָעִיר טַפְּלִיק וְשָׁם נִתְמַנָּה
רַבִּי מְרִדְכֵי לְאַבְבֵי-בֵית-דִּין בְּטַפְּלִיק וְכוּ' בְּיוֹם רַבִּיעֵי בְּבִקְרָא אַחַר
הַתְּפִלָּה נִסְעָנוּ לְאוּמִין:

מִטַּ בְּעֵת שְׁנִסְעַ מִכַּפֵּר הַנִּ"ל שְׁלָן שָׁם לְאוּמִין, דְּבַר עַמִּי הַרְבֵּה
מִהַתּוֹרָה שֶׁל הַסֵּתִלְקוֹת הַצְּדִיק (לְקוּטֵי תַנְיָנָא ס"ז), שְׁנֵאמְרָה בְּשִׁבְתָּ
בְּרֵאשִׁית הָעֵבֶר עַל הַפָּסוּק בְּרֵאשִׁית לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל כַּנִּ"ל (סִימָן
ל"ט) וְאָמַר אִזְ הַחֲבוּר שֶׁל רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ וְכוּ' לְעַנְיֵן
הַהֶעֱלָמָה שְׁנִתְעַלְּם הַצְּדִיק שֶׁהוּא הַפְּאָר וְהִיפִי וְהִחַן שֶׁל כָּל
הָעוֹלָם וְכוּ' בְּנִדְפָם בְּסוֹף הַתּוֹרָה הַנִּ"ל עֵינַי שָׁם וְעוֹד דְּבַר עַמִּי
מְגִדְלַת הָרַב הַגָּאוֹן הַחֲסִיד מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה
שְׁנִסְתַּלַּק בְּסְמוּךְ כַּנִּ"ל וְאַחַר כֵּן סְמוּךְ לְכַנִּיסָתוֹ לְאוּמִין סִפֵּר
מַעֲשֵׂה מִהֶבֶעַל שָׁם טוֹב זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה שֶׁבָּא לְאִיזָה עִיר שֶׁהָיוּ שָׁם
נְשָׁמוֹת מְשֻׁלָּשׁ מֵאוֹת שָׁנָה שֶׁהָיוּ צְרִיכִים תְּקוּן וְכוּ' כַּמְבָאָר מַעֲשֵׂה
זֶאת בְּמָקוֹם אַחַר (ח"י מוֹהַר"ן ק"ד) וְכָל עֵת הַנְּסִיעָה הַזֹּאת שְׁנִסְעַ
בְּיוֹם רַבִּיעֵי בְּכַנִּיסָתוֹ לְאוּמִין הָיָה יוֹשֵׁב כְּמוֹ טָרוּד וּמְאִיִּם, וְכָל זֶה
הִבִּינוּ אַחַר כֵּן לְמַפְרָע, כִּי אַחַר כֵּן סְמוּךְ לְהַסֵּתִלְקוֹתוֹ בְּחַל
הַמוֹעֵד סְכוֹת הַזְּכִיר אֹתוֹ הַמַּעֲשֵׂה שֶׁסִּפֵּר בְּכַנִּיסָתוֹ לְאוּמִין כּוּ'

בְּאִשֶּׁר יִבְאֵר לְקַמֵּן כּוֹי' וְאִז הִבְנֵתִי לְמִפְרַע שְׁבָכָל עֵת כְּנִיסָתוֹ
לְאוֹמִין הָיָה כְּמוֹ טָרוֹד בְּעַנְיֵן הַסֵּת־לְקוֹתוֹ וְתִקּוּנֵי הַנְּשָׁמוֹת הַרְבֵּה
מְאֹד שֶׁהָיָה צָרִיד לְתִקּוּן שָׁם וְכוּ', וַיִּתֵּר מִזֶּה אֵין אֶתְּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה
כִּי גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גָּבְהוּ מִחֲשָׁבוֹתָיו מִמַּחֲשָׁבוֹתֵינוּ וְכוּ':

סדר לקויי עצות היומני:

יא צָרִיד לְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אַחַר אֶתְרוּג מְהֵדָר, וְלִבְכוֹת הַרְבֵּה
בְּרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה וַיּוֹסֶם-כְּפוֹר שִׁיזָכָה לְאֶתְרוּג נָאֵה כַּנֶּ"ל, כִּי אֵין אָנוּ
יוֹדְעִין כָּל־מַעֲלַת וַיִּקְרַת מְצוֹת אֶתְרוּג, וְאֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לְשַׁעַר
בְּמַח כָּל־גְּדֹל וַיִּקְרַת קְדוּשַׁת מְצוּהָ זֹאת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכָּה לְקָרֵב
בְּנֵין בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן, כֵּן יְהִי רָצוֹן.
יב הוֹשַׁעְנָא-רְבָה וְשִׁמְחַת-תּוֹרָה, עֵין בְּסִימָן עַד, בְּהַתּוֹרָה "רוּמָה
עַל הַשָּׁמַיִם" וְכוּ'.

יג שְׁמִינֵי-עֶצֶרֶת הִיא בְּחִינַת תְּקוּן הַמְּשֻׁפָּט, שֶׁהִיא עֵקֶר תְּקוּן
הַבְּרִית (ע"י לעיל בר"ה, אות ט).

מועדי ה' חנכה

א עַל-יְדֵי מְצוֹת נֵר חֲנֻכָּה מֵאִיר כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְנִתְעַלָּה
וְנִתְגַּדֵּל כְּבוֹדוֹ בְּעוֹלָם וּמְעוֹרְרִין הַרְחוּקִים לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
וְזוֹכִין לִירְאָה וְלִשְׁלוֹם בֵּית וְלַתְּפִלָּה, וְנִתְבַּטַּל הַמַּחְלָקַת וְלָשׁוֹן הַרָע
וְנִמְשָׁךְ שְׁלוֹם הַכֹּלְלִי בְּכָל הָעוֹלָמוֹת (ליק"מ סי' י"ד).

ב עַל-יְדֵי מְצוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה מִמְּשִׁיכִין עַל עֲצָמוֹ הַדַּעַת
הַקָּדוֹשׁ שֶׁהִיא בְּחִינַת שְׁמֵן הַטּוֹב, שֶׁהִיא בְּחִינַת זְכוּר, דְּהֵינּוּ לְזִכֹּר
תָּמִיד בְּעֶלְמָא דְאֶתִי בְּכָל־וּבְפָרְט (נד ועיין זכרון אות ד)

ג יְמֵי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי הוֹדָאָה וְהִלָּל, שֶׁזֶה עֵקֶר שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא,
וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין שִׁיאִיר הָאֵמֶת, דְּהֵינּוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּאֵמֶת וְלִלְמַד

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשע"ד ◀ צמח מנהר"ג יצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"◀
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

תורה באמת מפי רב אמיתי, ולעשות שדוכים אמתיים שכל זה הם שלשה קווי האמת, והם מאירין לכל חלקי הדבור ומשלימין הדבור. ועל ידי זה זוכין להמשיך הקדשה והשמחה של שבת לששת ימי החל, שעל ידי זה נתגלה אחדות הפשוט יתברך. וכל אלו התקונים נמשכין על ידי הדלקת נר חנכה ועל ידי הלל והודאה של חנכה. אשרי הזוכה לחנכה כזה, להמשיך בו כל התקונים האלו (ח"ב. ב.).

סדר ספורי מעשיות היומין:

פעם אחת באתה אשת העני אצלו, ואמר לה דעתו, שרצונו להשתדך עמה, ואפשר בזה יתקיים החלום כנ"ל השיבה לו: גם אני חשבתיו זאת בדעתו, אך לא היה לי העזה לדבר מזה, שאני אשתדך עמכם אך אם אתם רוצים בודאי אני מוכן, ולא אמנע מכם, כי כבר נשבבתי, שכל טובי והצלחתי לא ימנע מכם.

והבן והבת הנ"ל למדו שניהם בחדר אחד לשונות וכיוצא בדרךכם והבת הנ"ל, היו הולכים ובאים לראותה מגדל החדוש כנ"ל, ונתנו מתנות, עד שנתעשר העני, והיו באים שרים לראותה והוטבה בעיניהם מאד והיה יפיה חדוש גדול ביניהם, כי לא היה יפי של אנושי כלל, ומגדל הפלגת יפיה בא על דעת השרים להשתדך עם העני הזה, ושר, שהיה לו בן, חשק להתחתן עמה, אך אין נאה להם להתחתן עם כזה, על כן הכרחו לראות להשתדל לגדל את האיש הזה, והשתדלו שיעבד אצל הקיסר ונעשה מתחלה פראפירטשיק [קצין צבא נמוך] ואחר כך למעלה למעלה, כי השתדלו להגביהו במהרה, עד שהלך מהר ממעלה למעלה, עד שנעשה יעדניראל והיו חפצים השרים להשתדך עמו אך היו רבים קופצים על זה, כי כפה שרים באו על זה ועסקו בזה

זֶקֶן נֵתָן וְכֹל יַעֲבֹד

לְהַגְבִּיהוּ, וְגַם כִּי לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לוֹ לְהִתְחַתֵּן מִחַמַּת הַבְּעֵרָה,
שֶׁכָּבֵר הָיוּ מִדְּבָרִים לְהִשְׁתַּדֵּף עִמּוֹ.

סֵדֶר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ה) כלים שנשתמש בהם בחמין כפי תשמישן הכשרן אם תשמישן בכלי ראשון כגון כף שמגיסין בו בקדירה צריך להכשירן בכלי ראשון ואם תשמישן בכלי שני הכשרן בכלי שני וכלי שמשתמשים בו בעירווי שמערה מכלי ראשון לא סגי ליה בהכשר דכלי שני אלא צריך לערות עליו מכלי ראשון: הגה כל הכלים שיש בהן סדקים או גומות או חלודה והוא בתוך הכלי ולא יוכל לנקרן ולנקותן אין להגעילן וצריכין ליבון במקום הסדק והחלודה (רשב"א בתשובה):

(ו) כל כלי הולכין בו אחר רוב תשמישו הלכך קערות אע"פ שלפעמים משתמשינן בהם בכלי ראשון על האש כיון שרוב תשמישן הוא בעירווי שמערה עליהם בכלי ראשון כך הוא הכשרן: הגה ויש מחמירין להגעיל הקערות בכלי ראשון (טור בשם אבי העזרי ומרדכי פ' כל שעה ותוספות סוף מסכת ע"ז) וכן הוא המנהג וכן בכל דבר שיש לחוש שמא נשתמש בו בכלי ראשון כגון כפות וכדומה לזה (הגהות מיימוני פ"ה ואגור) ויש מחמירין להגעיל כל כלי שתייה אע"פ שתשמישן בצונן משום שלפעמים משתמשינן בהם בחמין (רבינו ירוחם) וכן הוא המנהג להגעילן ובדיעבד סגי להו בשטיפה וקערות גדולות שלא יוכל להכניס תוך כלי ראשון יתן עליהם אבן מלובן ויערה עליהם רותחין מכלי ראשון והוי ככלי ראשון וכן כל כיוצא בזה ויעביר האבן על כל הכלי שאז מגעיל כולו. (מרדכי פ' כ"ש והג"מ פ"ה כל שעה והגהת מיימוני פ"ה ואגור ואו"ה כלל נ"ח): (ז) יש מי שאומר דכפות העשויות מקרן אין להם תקנה בהגעלה דכיון שמתקלקלין במים חמים חיישינן דילמא חיים עלייהו: (ח) אחד כלי עץ ואחד כלי אבן ואחד כלי מתכת דינם להכשירם בהגעלה:

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשעו ‫❖‬ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידף צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" ‫❖‬
 ‫❖‬ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ‫❖‬

הגה וכן כלי עצם צריכים הגעלה (מרדכי פרק כל שעה): (ט) המגעיל קודם שעה חמישית יכול להגעיל ביחד כלי ראשון וכלי שני וכלים שבלעו דבר מועט ואינו חושש (גם כן אם מגעיל מקצת הכלי שני פעמים) (ד"ע): (י) סלים שמולחים בהם הבשר יש מצריכין להם הגעלה ויש מי שחולק ונראין דבריו (וטוב להגעילן או לקנות חדשים): (יא) מחבת שמטגנין (פירוש שיוצקין בה שמן לאפותו) בה מותרת בהגעלה ואם היא ארוכה משים חציה והופך עוד ומשים חציה האחר ואם היא ארוכה ביותר מלבנה באמצע ויש מחמירין ללבן המחבת (טו"ד בשם ר' יואל ותשובת רשב"א וטור בשם רש"י ור"ת) (ובליבון כל דהו שקש נשרף עליו מבחוי סגי ליה) (ד"ע) ונוהגין ללבנו לכתחלה מיהו סגי ליה בהגעלה אם אין בו גומות (מהרי"ל): (יב) כל הכלים צריך להגעיל ידותיהם כמותן: הגה מיהו אם לא הגעילו הידות אין לאסור בדיעבד ואפילו לכתחלה יכול להגעילו על ידי עירווי שמערה עליהן. (איסור והיתר הארוך כלל ע"א): (יג) כלי שיש בו טלאי אם קדם הטלאי לבליעת האיסור אין צריך להסירו דכבולעו כך פולטו ואם קדמה בליעת האיסור לטלאי צריך להסיר להסיר הטלאי קודם הגעלה או ישים גחלים על מקום הטלאי עד שישרף גוף האיסור אם ישנו ואח"כ מגעיל כל הכלי ואם הוא של עץ אין לו תקנה אא"כ ירחיב הסדק כ"כ שיוכל להוציא משם מה שבתוכו: הגה רושם שעושים האומנים בתוך כלים מותר להגעילן מאחר שנעשה מחדש וינקרם היטב (או"ה והגהות): (איסור והיתר והגהות): (יד) כסוי של ברזל שמכסים בו הקדירה צריך הגעלה כיון שמזיע בכל שעה מחום הקדירה ואם נתנוהו בפסח על הקדירה בלא הגעלה כל התבשיל אסור שזיעת הכסוי מתערב בתבשיל: (טו) כסוי של ברזל שמשימין אותו על החררה כשנאפית על הכירה צריך ליבון:

סדר לקוטי תפילות היומיומי:

לקוטי תפילות חלק שני

**תפלה א: א: אדון כל מושל בכל, אתה בראת את ישראל עמך
כדי שיזכו לתכלית האמת לתכלית הנצחי, עד
שיהיה להם ממשלה על המלאכים, כי זה הוא התכלית והסוף של
איש הישראלי שנברא בשביל התכלית הזוה כדי שיהיה לו
ממשלה על המלאכים ועתה "אבי ראה גם ראה", כמה אני רחוק
מהתכלית הזוה מקצה אל קצה בתכלית הרחוק, ולא די שלא
זכיתי להתכלית הזוה אף גם הרעותי את מעשי וקפחתי את
טובתי וקדשתי כי חטאתי עויתי ופשעתי לפניך והוספתי בכל
פעם חטא על פשע ימים על ימים שנים על שנים, עד אשר לא
חלף עלי יום אחד מכל ימי חיי בלי חטאים ופגמים רבים ועצומים,
גדולים וקטנים, עד אשר עוונותי רבו מחול ימים ומעפר הארץ
ומטפות הים, ועצמו משערות ראשי, וגבהו מנשמת רוח אפי עד
אשר איני יודע איך אני יכל לחיות אפלו שעה אחת מעצם
מרירות עוונותי הרבים מאד אזי לי מה עשיתי, ואם זכרתי
ונבהלתי, "נעויתי משמע נבהלתי מראות, תעה לבבי פלצות
בעתתני, את נשף חשקי שם לי לחרדה, עד שהמלך במסבו נרדי
נתן ריחו" מה אמר מה אדבר מה אצטדק, כי כבר שפכתי שיח
לפני בוחן כליות בדברים האלה כמה וכמה פעמים ועדיין לא
נתעוררתי באמת לשוב אליך כראוי באמת ובאמת ידעתי ה'
אלקי כי לא עליך תלנתי חלילה כי אם עלי ועל נפשי אנכי סבותי
בנפשי כל אלה בי אני אדוני העון, והמלך וכסאו נקי אך עם כל
זה אמרתי "ויחי מה ארוצה" דברי אלה לפניך, אולי אמצא עתה**

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשע"ח ❦ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

חן וחסד בעיניך, שתעשה עמי כגדל נפלאותיך הנוראות, ותחתור חתירה מתחת כפא כבודך, ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם, באפן שאזכה מעתה לרדף באמת אחר התכלית האמתי אשר בשבילו נבראתי, עד אשר אזכה להשיגו באמת:

ב: רבנו של עולם רבנו דעלמא כלא, יודע כל התעלומות צופה ומביט עד סוף כל הדורות, אתה יודע את עצם הקנאה שנתקנאו בנו המלאכים מחמת שיש בכחנו להשיג התכלית הזוה למשל עליהם, ובפרט בהחלושי כח שבשראל כמוני העני והאביון הפגום והמקלקל, אשר מנעורינו התגרו בנו והבעירו בנו אש התאזות, "כי יצר לב האדם רע מנעוריו" ובעצם כסילות דעתנו לא חסנו על נפשנו להתחכם ולהתגבר על התאזות, עד אשר נעשו הרגל אצלנו כל התאזות רעות, ועל ידי זה באנו לכמה חטאים ועוונות ופשעים בשוגג ובמזיד באנס ובקצון, כפי אשר יודע כל אחד ואחד את נגעי לבבו ומכאובי נפשו, עד אשר עוונותינו עברו ראשינו כמשא כבד וכבדו ממנו ועתה מה נעשה ומה נפעל, כי אין אנו יודעים שום דרך ועצה איה להתגבר על כל התאזות רעות אשר כבר הרגלנו בהם מאד אהה ה' איכה נעשה, אהה ה' להיכן נברח, אהה אדני ואני שאול בעולם הזה לזמן מעט מאד כצל עובר וכאבק פורח, ומה אשיב שלחי דבר ומה אעשה ליום פקדה, "ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו":

ג: רבנו של עולם "נכון כסאך מאז מעולם אתה עדתיך נאמנו מאד לביתך נאזה קדש, ה' לארץ ימים" כי אתה מלא רחמים ורק אתה לבד יכל לדון את כל אדם לכף זכות אפלו את הגרוע

וְהַפְּחוֹת שְׁבִי שְׂרָאֵל, כִּי אֶתָּה לְבַד יוֹדַע אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד מִתְּחִלָּה וְעַד סוֹף, וְאִיךָ נוֹלֵד וְאִיךָ נִמְשָׁךְ לָזֶה הָעוֹלָם, וּבְאִיזָה
 מְקוֹם הִיָּה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְגַם כִּפָּה חֲמִימוֹת שֶׁל תְּאֵאוֹת
 הַמְּשַׁגֵּל נִכְנָם בְּכַפָּה אֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַיְנִיקָה שִׁינְקוּ
 חֶלֶב מִנָּשִׁים שְׂאִינָן כְּשֵׁרוֹת כִּי אֲשֶׁר אֶתָּה יָדַעְתָּ הֵן בְּעֶזֶן חוֹלְלָנוּ
 וּבַחֲטָא יַחֲמִתָּנוּ אֱמֵנוּ, עַד אֲשֶׁר גָּבְרוּ עָלֵינוּ מְצוּלוֹת יָם, הִרְהוּרִים
 וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת רַבּוֹת מְאֹד וַיִּכְנַע בְּעַמָּל לְבָנוּ נִכְשַׁלְנוּ וְאִין עוֹזָר:

ד: אָנָּה ה' טוֹב וּמְטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים, זָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתֵן
 לָנוּ כֹחַ וּגְבוּרָה מֵעַתָּה, בְּאִפְּן שְׁנִזְכֶּה לַתְּכֵלִית הָאֱמֵתִי עַד שִׁיְהִיָּה
 לָנוּ מְמִשְׁלָה עַל הַמְּלֹאכִים וְתִתֵּן לָנוּ כֹחַ לְעִמּוֹד בְּמִשְׁלָה זוֹ שִׁיְהִיָּה
 קִיּוּם לְמִמְשַׁלְתָּנוּ זֹאת לְעַד וְלִנְצַח וְתִזְכְּנוּ וְתִעֲזְרֵנוּ וְתִתֵּן לָנוּ דַעַת,
 שְׁנִזְכֶּה לְאַחֲזוֹ עֲצִמָנוּ בְּכִפָּא כְּבוֹדָךָ, שֶׁהוּא שְׂרָשֵׁי נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל:

ה: וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנִזְכֶּה לְשָׁמֵר אֶת הַיְרָאָה שְׁבִלֵב,
 וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים שֶׁהֵם פֶּסַח שְׁבוּעוֹת סְכוּת בְּשִׁמְחָה
 וְחִדּוּהַ גְּדוּלָה רַבָּה וְעֲצוּמָה, וּבִיְרָאָה וּבְאַהֲבָה וּבְקִדּוּשָׁה וּבְטַהֲרָה
 גְּדוּלָה בְּתֵכֵלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב וְאַזְכֶּה לְכַבֶּדָם בְּכָל מִינֵי
 כָּבוֹד וָעֲנָג, בְּאַכִּילָה וּשְׂתִיָּה וּמַעֲדָנִים טוֹבִים וּבְמִלְבוּשֵׁי כָבוֹד,
 וּבְתַפְּלָה בְּכוֹנָה וּשְׁמִחָה גְּדוּלָה וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּלָה וְנִזְכֶּה
 לְהַמְּשִׁיךְ עָלֵינוּ דַעַת גְּדוּל וְחִדּוּשׁ בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל מִהַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים
 וְנִזְכֶּה לְתַקֵּן וּלְחַדֵּשׁ כָּל הַשְּׁלֵשָׁה מַחִין שְׁבִשְׁלֵשָׁה חֲלָלֵי הַגְּלִגְלוֹת
 שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת עַל יְדֵי הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים, עַד שְׁנִזְכֶּה
 עַל־יְדֵי־זֶה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַשְּׁלֵשׁ תְּאֵאוֹת רָעוֹת שֶׁהֵם תְּאֵאוֹת מָמוֹן
 וְתְּאֵאוֹת מְשַׁגֵּל וְתְּאֵאוֹת אֲכִילָה, אֲשֶׁר הֵם הָיוּ בְּעוֹכְרֵנוּ וְעַל יָדָם
 אֲבִדְנוּ מֵהַ שְׂאֵבְדָנוּ וּבָאֵנוּ לְמָה שְׂבָאֵנוּ אָנָּה ה', אָנָּה ה', חוּם וְחַמָּל
 עָלֵינוּ חוּם וְחַמָּל עַל נַפְשֵׁנוּ, חַמָּל עַל עוֹלְלָנוּ וְטַפְּנוּ, חַמָּל עָלֵינוּ וְעַל

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ג'תשפ"ו מנוהר"צ"ת זצ"ל "צדק צני" מקוה שידך צה"ד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כָּל הַתְּלוּיִים בְּנוֹ, חֶמֶל עַל כְּבוֹדָךְ: